

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی هندسه گل آفتابگردان بر هندسه کاربردی معماری ایرانی (با رویکرد بایونیک)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مصالح و سازه های نوین در مهندسی عمران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهه نجفی مهیاری - دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری، دانشگاه کاشان

سیدکیانوش لاری بقال - دکترای معماری، مدرس دانشگاه کاشان

حمیدرضا فرشچی - دکترای معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان

امیرحسین صادقیپور - دکترای عمران، عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

بشر از ابتدای تاریخ تاکنون برای طراحی و ساخت مکان ها و وسایل مورد نیاز خود از طبیعت الهام گرفته است. در سال 1959 با تلفیق دو واژه «بیولوژی» و «تکنیک»، علم «بایونیک» یا «زیست فنی» به عنوان دانشی که مسایل فنی را از راه های زیستی حل می کند، بنا نهاده شد. پس از آن به دنبال بحران های زیست محیطی، بهره گیری از طبیعت در طراحی معماری، هم به لحاظ عملکردی و هم به لحاظ فرمی، مورد استقبال واقع گشت. یکی از اهداف معماری بایونیک روح بخشیدن به ساختمان است. مهمترین مسئله، برای معماری بایونیک آن است که ساختمان بتواند زنده بودن خود را القاء کند. از طرفی استفاده از ترسیمات هندسه، اصول ایستایی و مقیاس انسانی، برخوردار بوده و همواره هندسه راهنمای معماران در تأمین تناسبات بوده است. در این میان کاربردی به عنوان دستاورد هندسه و تناسبات از دیرباز در معماری ایرانی از جایگاهی ویژه برخوردار بوده است. فرضیه نگارندگان این است که هندسه گل آفتابگردان دارای قرابت هایی با هندسه کاربردی ویژه برخوردار بوده است. فرضیه نگارندگان این است که هندسه گل آفتابگردان دارای قرابت هایی با هندسه کاربردی معماری ایرانی است. به بیانی دیگر معماری ایرانی دارای اصولی منطبق با معماری بایونیک است و از آنجا که هر جاندار کنونی در علم بایونیک دارای چندین سال تکامل است. این خود می تواند دلیل دیگری بر ماندگاری با هندسه کاربردی معماری ایرانی است. به بیانی دیگر معماری ایرانی دارای اصولی منطبق با معماری بایونیک است و از آنجا که هر جاندار کنونی در علم بایونیک دارای چندین سال تکامل است. این خود می تواند دلیل دیگری بر ماندگاری معماری ایرانی در طی قرن ها باشد. از این رو با بررسی شکل ظاهری گل آفتابگردان و کشف تناسبات موجود در آن، به ارتباط آن با هندسه معماری ایرانی و کاربردی پرداخته می شود و با معرفی ویژگی های خاص این موجود، ایده ای نو برای طراحی در حوزه بایونیک به معماران ارائه می گردد. روش تحقیق در این پژوهش استفاده از راهبرد توصیفی-تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری بایونیک، گل آفتابگردان، هندسه معماری ایرانی، کاربردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/448619>

